

Köszöntés

Kegyelem nektek és békesség, Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól! Ámen.

Kezdő ének: 150.1: „Dicsérjétek az Urat...”

Keresztelői ének: 329,2: „Nem éltem még e föld színén...”

Keresztelő: Máté László

Fő ének: 165. 1-3 gitár + hegedű: „Itt van Isten köztünk...”

Fohász és lekcio: Bezzeg Zsófi Apcsel 7,44-53

A mi segítségünk az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta! Ámen

(gondolatszünet)

Szeretett Gyülekezet! Istenünk ígését olvasom az Apostolok cselekedeteiről írott könyv 7. fejezetének a 44. versétől kezdve az 53. versig. A mai napra szóló igeszakaszt a gyülekezet a helyét elfoglalva hallgassa meg!

Így szólt István, akit tudniillik vádolóik elfogtak: „A bizonyság sátora ott volt atyáinknál a pusztában, amint parancsolta az, aki azt mondta Mózesnek, hogy készítse el arra a mintára, amelyet látott. Ezt átvették atyáink, és behozták Józsuéval, amikor elfoglalták a pogány népek földjét, akiket kiűzött az Isten atyáink elől. Így volt ez egészen Dávid idejéig, aki kegyelmet talált az Isten színe előtt, és könyörgött, hogy lakóhelyet találhasson Jákób Istenének, de Salamon épített neki házat. A Magasságos azonban nem emberkéz alkotásaiban lakik, amint a próféta mondja: „A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya. Miféle házat építhetnél nekem – mondja az Úr –, vagy hol van az én nyugalom helye? Nem az én kezem alkotta-e mindezt?” Ti keménynyakú, körülmetéletlen szívű és fülű emberek, mindig ellene szegültök a Szentléleknek, atyáitokhoz hasonlóan ti is. A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok? Meg is ölték azokat, akik megjövendölték az Igaznak eljövetelét. Most pedig ti az ő árulóivá és gyilkosaivá lettetek, akik bár angyalok által kaptátok a törvényt, mégsem tartottátok meg.”

(gondolatszünet)

Isten ígéje igazság! Az Úr szenteljen meg bennünket az Ő igazságával, ígéjének hallgatásával, befogadásával és megtartásával. Fennállva imádkozzunk!

Imádság: Herold Orsi

Mindenható Édes Atyánk a Jézus Krisztus által!

Köszönjük, hogy Szentlelked és ígéd által Te most is itt vagy közöttünk! A Te jelenlétedben tudjuk igazán megköszönni és elfogadni; átgondolni és megérteni mindazt az örömet, amit adsz nekünk, és mindazt a bánatot is, amit megengedsz az életünkben. Add, hogy Szentlelked és ígéd előtt megnyíljon a szívünk és érthessük a Te igazságodat! Kérjük, hogy járja át Lelked

a mi közösségünket, hogy befogadhassuk a Te szavadat! Jézus Krisztusrét kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

(gondolatszünet)

Igehirdetésre készülve fennállva énekeljük a már megkezdett 165. dicséret 4. versét! A 165. dicséret 4. verse így kezdődik: „Által jársz Te mindent...”

Ének: 165. 4 orgona: „Által jársz Te mindent...”

Txt: Mt 23,37

„Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek! Hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a kotlós szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok!”

Igehirdetés:

Szeretett Gyülekezet!

Mai Istentiszteletünkön hálát adunk az édesanyákért, nagymamákért, akik ha jól végzik anyai hivatásukat, akkor nagy türelemmel, hosszútűrően nevelték és nevelik, irányították és hajlítgatják gyermekeiket. Mert a neveléshez, növesztéshez idő kell, kitartás és hosszan tartó gondoskodás. Feltehetnénk a kérdést, hogy mégis ki az az anyuka, aki mindezt minden körülmények között elmondhatja magáról? Ki az, akinek nem fogy el a türelme, akinél soha nem telik be a pohár?

Mai igénk is hasonló kérdést feszeget: meddig tart Isten türelme? Meddig gondoskodik Isten rólunk, meddig tűr hosszan, meddig terjed kitartása és irgalma? Mert a hosszútűrés és gondoskodás tekintetében az anyák a Szentháromság Isten egyik legfontosabb vonását teszik megtapasztalhatóvá és ábrázolják azt ki. Ez a vonás pedig Isten türelme.

Jézus alapigénkben ítéletet mond Jeruzsálem felett: kimondja, hogy a történelem folyamán a város vezetősége, a nép képviselői többször megölték a hozzá küldött követeket. Nemcsak a múltra igaz ez, és nemcsak Jézust vetette el a város, hanem az első keresztyéneket is. A lekción István diakónus védőbeszédének részletét hallhattuk, akit megköveztek hitéért és szolgálataért. Ő is nevén nevezi a vezetők keménynyakúságát.

Isten pedig hányszor és hányszor akarta terelgetni a törvénnyel és a prófétákkal a helyes irányba a népet? Jézus egy megindító képet hoz Istennek a gondoskodására. „Ahogyan a kotlós a szárnya alá gyűjti csibéit...” Isten is úgy akarta a maga védelme és vezetése alá vonni Izráelt. A kotlós, amikor maga alá gyűjti a csibéket, akkor a maga teste melegével óvja őket.

Felismerhető ez az óvó gondoskodás a törvényadásban, amikor Isten határvonalat húzott a nép számára, ha úgy tetszik, korlátot állít fel, hogy nehogya vesztébe rohanjanak. Kevés még a tapasztalatom a hitoktatásban és a gyermeknek szóló szolgálatban, de egyre inkább azt látom, hogy az a hittancsoport, amiben nincsenek határok, ahol mindig mindent lehet, az előbb-utóbb szétesik, lehetetlenné válik a tanítás és a tanulás, a hitbeli növekedés. Kell a korlát, mert az

nemcsak korlátoz, de megvéd és jelez, ha a tilosba járunk. Ehhez pedig következetesség kell. Éppen ezért küldte el Isten a prófétákat a történelem során, hogy emlékeztesse az embereket Isten óvó szárnyaira. Ha a szárny alatt vagyunk, akkor biztonságban vagyunk. Azon kívül viszont magunk vállalta veszélyekkel kell szembenéznünk.

A törvényben adott életmentő korlátokon túl leginkább mégis Jézus Krisztus elküldésében láthatjuk Isten gondoskodását. Hiszen Ő valóban a maga testével óvja az embereket. Krisztus megtörtetett testével és kiontatott vérével terjeszti ki ránk védelmét a halál ellen. Ezzel az önfeláldozó szeretetettel ruházták fel eleink a pelikán madarat, amiről úgy tartották, hogy azért, hogy táplálhassa gyermekeit saját begyét képes volt feltépni. Ezért sok helyen látható a pelikán keresztyén körökben, hiszen arra emlékeztet, hogy olyan hosszútűró Atyánk van, aki képes volt egyszülöttjét értünk áldozni.

Hol van tehát Isten gondoskodásának a határa? Mennyire szeret bennünket Isten? Ennyire: mondja nekünk a szétfeszített karú Krisztus a kereszten. Akkor mégis miért vannak olyan csibék, akik elszaladnak a biztonság melege elől? Ellen lehet-e állni ennek a kegyelemnek? Miért keresik a csibék mégis a maguk kárukat, miért rohannak a veszтükbe? Miért nem értik, hogy mi szolgálná az ő javukat? Jézus maga is panaszosan sóhajt fel, amikor meglátja Jeruzsálemet: mert nem ismeri fel meglátogatása idejét.

Hogy miért nem ismerik fel ma is sokan Isten türelmét, azt nehéz megválaszolni. Azonban akik hallottunk erről a kegyelmes Atyáról, akik ismerjük Őt, tapasztaljuk és élvezzük kegyelmét, mert tudjuk, hogy rászorulunk, azok elmondhatjuk, hogy mindez egyedül Isten kegyelméből lehetséges. A kegyelmet is kegyelemből kapjuk, hogy mindenek felett egyedül Krisztus nevét illesse minden dicsőség. A kegyelemben, a kotlós melegébe így mi is csak behívogatni tudunk másokat, és bátorítani egymást, hogy maradjunk meg benne.

Az édesanyák is, mint egykoron a próféták is tették, így tudják hívni, figyelmeztetni, nevelni és növelni a gyermekeket. Ismerjük fel ilyen módon is az Úrtól kapott felelősségünket! Merítsünk erőt az Ő türelméből, akkor, amikor betelik nálunk is a pohár! És bízzunk az Ő kegyelmében, hogy nem hiába küldte el Jézust a mi érdekünkben! Ahogyan az Apostolok cselekedeteit olvassuk lapról lapra világosabb lesz, hogy egyre szélesebb körben terjed az evangélium. Egyre többen húzódnak be „a mennyei kotlós” szárnyai alá. Lehet tehát reménységünk! Így legyen a mi türelmünk és hosszútűrésünk forrása is a mi Istenünk kegyelme! Ámen.

Ráfelelő ének: 165. 5 orgona: „Egyszerűvé formálj...”

Imádság

Mennyei Édes Atyánk a Jézus Krisztus által!

Áldunk Téged a Te hosszútűrésedért, hogy amivel védelmedbe fogadsz bennünket. Köszönjük, hogy Te szeretettel fogadod a hozzád visszatérőt. Köszönjük, hogy olyan értékesek vagyunk számodra, hogy saját magad testével óvsz bennünket. Bocsásd meg nekünk, ha mi keménynyakúként elfordultunk a Te kegyelmességedtől és a magunk útját jártuk. Láttasd meg velünk, hogy Te a javunkat akarod, az életünket akarod megóvni, nem

pedig szabadságunktól megfosztani. Ezért kérünk, hogy Szentlelked által formáld egyszerűvé a mi szívünket. A hála és a hűség legyen benne, hogy gyermeki bizalommal megmaradhassunk a Te oltalmadban!

Imádkozunk az édesanyákért, nagymamákért, de velük együtt a családokért is! Add, hogy a Tőled tanulható türelemmel szerethessék egymást a családok! A Te hosszútűrő Lelked legyen gyógyító balzsam azokban a kapcsolatokban is, ahol valami megtört férfi és nő között, szülők és gyermekek között!

Imádkozunk a betegekért, magányosokért és gyászolókéért! Te légy vigasza a 93 éves korában elhunyt Tarnovechi született Kiss Márai családjának, akik szerettük ravatala mellett megállva az összetört földi porsátrat láthatták, de hitükben a nem emberi kéz által formált mennyei hajlék felől biztosítottad őket. Imádkozunk 78 éves korában elhunyt Ruzsa István családjáért is, tudva, hogy akár élünk, akár meghalunk, akkor is az Úréi vagyunk!

Így imádkozunk gyülekezetünkért: kicsikért és nagyokért egyaránt! Add, hogy közösségünk a Veled való találkozás helye legyen a Te igéd által! imádkozunk egyházunkért, városunkért és országunkért! Te adj bölcsességet és hűséget vezetőinknek! Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

Hirdetések

Anyák napi műsor ~ 37 fő

2 ének kórossal – 5 vers

Záró ének: Tüzed Uram Jézus: kórus + gitár + fuvola

Áldás

Istennek népe:

Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged,
Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtd és könyörüljön terajtd,
Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád és adjon békességet! Ámen.

Himnusz